

Mythologia, Venise, 1567 - I, 01 : Quod sit totius operis argumentum

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre I

[Mythologia, Francfort, 1581 - I, 01 : Quod sit de totius operis argumentum](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre I

[Mythologie, Paris, 1627 - I, 01 : Sujet de cette œuvre](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre I

[Mythologie, Lyon, 1612 - I, 01 : Argument ou sujet de cet Œuvre](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Présentation du document

PublicationVenise, Comin da Trino, 1567

ExemplaireMunich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4
Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination4r°-4v°

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

NATALIS COMITIS⁴

MYTHOLOGIAE,

LIBER PRIMVS.

Quod sit totius operis argumentum. Cap. I.

*V*M TANTAM esse perspicio cognitionis antiquarum fabularum utilitatem Sereniss. atq; Optime CAROLE Rex quas poetae, ueteresque sapientes suis scriptis inferuerunt; quantam nullo orationis genere complecti possem; admirabile quiddam profecto mihi uideri solet, cur nullus ex antiquis scriptoribus ad hanc usque diem uniuersam insignium fabularum explicationem susceperit. Atque id eo magis; quod uniuersa philosophiae praecpta sub his ipsis fabulis antiquitus continebantur: quippe cum non ita multis annis ante Aristotelis, & Platonis, & ceterorum philosophorum tempora, omnia philosophiae dogmata non aperte, sed obscure sub quibusdam integumentis traderentur. Graeci enim cum occultam philosophandi rationem ab Aegyptijs in patriam adduxissent, ne res admirabiles in uulgus eaderentur, quod illis male perceptis ab religione, & ab omni probitate plerumque id facile desiscat; & ipsi per fabulas philosophari clam ceperunt. Deinde cum sequentibus temporibus res fuisset denudata, omnisque recta philosophandi ratio ex his in lucem edueta, pauci fabulas, antiquum philosophiae domicilium, ut ita dicam, respexerunt: easque modo uanam theologiam stultorum hominum, modo aniles nugas, futiliaque mendacium poetarum fragmenta fuisse crediderunt. Haec una res fuit, ut ego quidem sentio, ignoratio fabularum artificij scilicet, cur nemo postea fabulas has explicandas susceperit: aut si quis non nullas explicauerit, eam tantum declarationem attigerit, quae pertinebat ad exteriorem corticem fabularum, hoc est ad simplicem & omnibus obuiam explicationem. Qui uero altissima & occultissima fabularum secreta denudauerit, qui philosophiae dogmata ex obscuris fabularum tenebris in lucem eduxerit, aut ad uires actionisque naturae patefaciendas pertinentia, aut ad mores informandos, uitamque recte instituendam, aut ad uires motusque astrorum intelligendos,

Mythologiæ.

gendos, adhuc repertus est nemo, ut mihi quidem uidetur, tolerabilis. Hoc autem cõ magis est mirabile, quod neque poetarum, neque philosophorum, neque ullorum scriptorum sententias sine hac diligenti fabularum inuestigatione percipere rectè possumus; cum illius cognitionis præsertim utilitas ad omnes non mediocriter pertineat. Quæ cum ita sint, ego dabo operam pro uiribus ut illa, quæ ab antiquis scriptoribus in hanc cognitionem prætermissa fuerunt, aut certè ad nos non peruenierunt, conspicua sint scripta nostra legentibus, quod scriptiois genus plurimum & utilitatis & uoluptatis allaturum certò suo. Quis est enim per Deos immortales adeo disciplinarum contemptor, qui ex sapientiæ præcepta scire non magnopere cupiat, quæ ne exirent in uulgus fuerunt sub uarijs figmentis ab antiquis sapientibus occultata? ueruntamen nequis illud a nobis expectet, quod scribentibus inuicundum, legentibusque foret inutile; nullas hominum in arbores mutatorum, aut in corpora uel sensu uel ratione carentia afferemus interpretationes: nisi quæ utiliter afferri poterint; nullamque habebimus fabularum illarum rationem, quæ insulse fuerunt a nonnullis excogitata. Neque portenta rursus, aut prodigiosa monstra adducere conabimur ad ingeniosum natura opificium; cum eas tantum fabulas simus explanaturi, quæ homines ad rerum cœlestium cognitionem erigunt; quæ institunt ad probitatem; quæ deterrent ab illegitimis uoluptatibus; quæ patefaciunt arcana naturæ; quæ uel ad scientias denique rerum necessarium humanæ uitæ, uel quæ ad integritatem perducant, & quæ plurimum faciunt ad optimos quosque scriptores rectè intelligendos.

De fabularum utilitate Cap. I I.

Tanta est sanè utilitas, quam ex fabularum cognitione percipimus, quanta nullis uerbis explicari possit: quod tamen nemini ferè est perspicuum, nisi si quis præclaro ingenio sit ab ipsa natura præditus, multaque antiquorum scripta diligētius considerarit. nos igitur, sicuti solent medici, qui è uenenatis etiam uel herbis uel animalibus utilia pharmaca colligunt, & quod optimum sit secernunt è singulis, atque uel pernitiõsa temperamentorum beneficio sanitati perquam accommodata reddunt, ita facere debemus. Nam altiora fabularum sensa rectè perscrutantes, quid uile humanæ uitæ sub illis contineretur, debemus inuelligare; è quo plurimum reportabimus utilitatis; illis interim neglectis, quæ nihil nobis conferre uidebuntur. Quod autem plurimum commodorum ex hac cognitione consequemur, uel illud maximum est argumentum, quod diuinus etiam Plato primam puerorum eruditionem ab honestis fabulis incipere iussit in libro secundo Reip. cum
ita